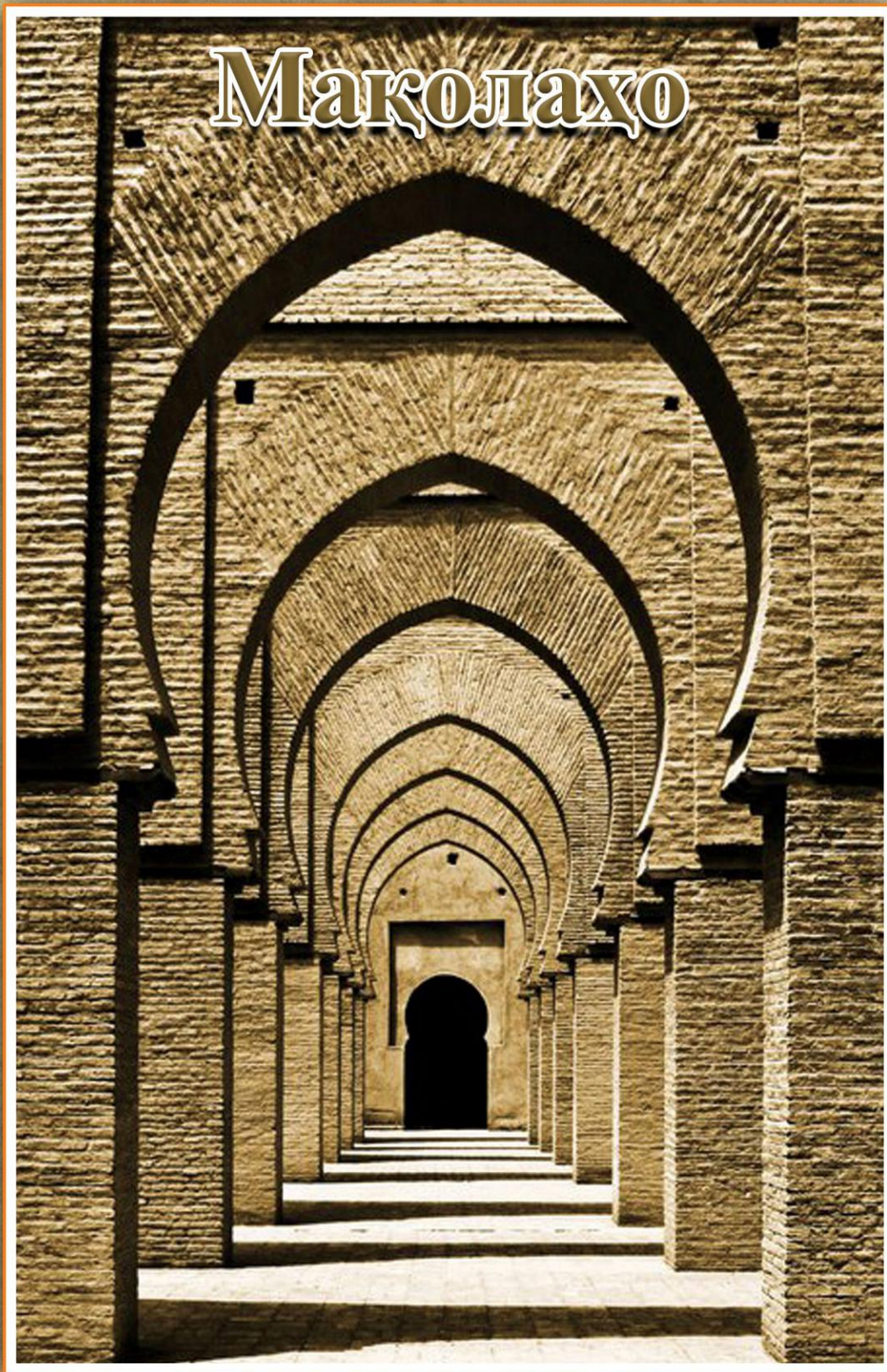

Мақолаҳо

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Мавзӯи мақола:

**Ишороти китоби
<<Бозгашт ба Ислом>>
ба анҷуманҳои махфӣ**

Нависандаи мақола:

Ҳамоюни Дониш

Тавачҷух: Дидгоҳи дарҷи шуда дидгоҳи ирсолии яке аз корбарон аст ва лузуман дидгоҳи ин дафтар махсус намешавад.

Ишороти китоби <<Бозгашт ба Ислом>> ба анҷуманҳои махфӣ

Бештари мардуми мусалмон дар мавриди фитнаҳое ки анҷуманҳои махфии ғарбӣ дасисачинӣ мекунанд то роҳе бошад барои як назми навини ҷаҳонӣ ва ҳадияи ноқобил барои шайтони бузург арбоби мӯхтарамашон (!), огоҳии комил надоранд ва аз он бадтар ба он низ бовар надоранд ки шайтон расман вориди амал шуда ва бо барқарор кардани тамоси хузури ба таври мучассам ва гуфтумони тарафайнӣ бо қудратмандтаирн ва сарватмандтарин исонҳо иртибот барқарор мекунад ки ин навъ ҷаласот ва гуфтумонҳо аз замонҳои қадим то ба ҳоло ба таври сиррӣ дар ҳоли ҷараён аст; Чун аксарияти мардум низ иблисро бештар як мавҷуди васвасагар ба қорҳои бад ва нописанд мешиносанд то як мавҷуди тамом аёр мучасам; Ба ҳамин хотир низ вақте хонанда ба бахши сеуми китоби <<Бозгашт ба Ислом>> яъне <<Мавонеъи бозгашт ба Ислом>>, мабҳаси <<Мумониъати душманони Ислом>> (с 199) мерасанд бовар карда наметавонад ки ҳақиқат ҳамин аст ки ҷаноби Хуросонӣ баён намудааст:

<<Аз ин рӯ, бештари давлатмардон ва корхонадорон ва банкдорон ва тоҷирони калон ва моликони маъоден ва чоҳҳои нафт дар ҷаҳон, гаройишҳои зидди Исломӣ доранд ва бо давлатҳо ва ҳаракатҳои Исломгаро, душманӣ меварзанд.

Ишороти китоби <<Бозгашт ба Ислом>> ба анҷуманҳои махфӣ

Балки бисёрӣ аз онон, бо узвият дар шабакаҳои махфӣ, иттиҳоди ғайри расмиро барои ҳифзи манофеъи муштараки худ дар ҷаҳон ва ҷилавгирӣ аз таҳаққуқи ормони Ислом, эҷод кардаанд ва аз ҳар ғаёлияти фарҳангӣ, сиёсӣ ва иқтисодӣ ки зиддиятӣ бо Ислом дошта бошад, ҳимоят мекунанд. Дар ин росто, онон ба сурати созмонёфта, ҳар касе ки дар гӯшаи аз ҷаҳон, ба наҳвӣ аз анҳӯ дар хидмати аҳдофи онон қарор дорад ва доништа ё нодоништа барояшон судмад афрошиносӣ ва бо худ муртабит мекунанд ва ба ин тартиб, шабакаи худро густардатар ва вобастагони худро бештар месозанд. Донишмандон, нависандагон, муфтакирон, шоёрон, хонандагон, бозигарон, варзишкорон ва ба таври кулӣ, ҳамаи касоне ки метавонанд ба эътибори ташаххус ё шӯҳрати худ, таъсири қобили таваҷҷуҳ бар гурӯҳе аз мардум дошта бошанд, таҳти назорати онон қарор мегиранд ва метавонанд дар сурати ҳамсӯй бо онон, аз ҳимоятҳои иқтисодӣ, сиёсӣ ва таълимотии онон бархурдор шаванд ва ҳатто дар сурати тамоюл, ба узвият дар шабакаҳои махфии онон дароянд; Ҳамчунонки мумкин аст дар сурати адами ҳамсӯй бо онон, ба мушкилоти фаровоне дучор шаванд ва дасткам дар қори худ ба муваффақияти ҷандоне даст наёбанд.>> (с 200).

Бар ин асос, аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ дар китоби гаронсангашон <<Бозгашт ба Ислом>> бо муъаррифии ин системи шайтонӣ талош мекунад то ҳисорҳо ва бандҳои зехни хонандаро боз кунад ва ӯро бо ҳақиқате ки бояд рӯбарӯ шавад муқобил созад. Аммо бо ин вучуд касоне бештаре ҳастанд ки огоҳӣ дар бораи ин системи шайтонӣ, назми навини ҷаҳонӣ, анҷуманҳои махфии пӯшида монанди ҳизби бузург илуминотӣ ва фрумосунурӣ ки дар раъси он шайтони бузург расман ба раҳбарии он нишастааст, воқиф нестанд; Лизо мумкин аст барои хонанда гунг монад ё ба хоҳири беҳабарӣ китобро тақзиб ва онро рад намояд ва дигар ба он рӯчӯ накунад. Аммо воқеият дар инҷост ки анҷуманҳои махфии шайтон аз ҷумла деринатарини онҳо ойини қоболо ки ҳатто ба

Ишороти китоби <<Бозгашт ба Ислому>> ба анҷуманҳои махфӣ

этиқоди баъзе пайдоиши он ба мочароӣ писарони ҳазрати Одам алайҳи салом бар мегардад, тахти раҳбарии шайтон ба вучуд омада ва барои муқобила бо адёни Илоҳӣ ва Паёмбарони Илоҳӣ худро омода карда ва тавассути омӯхтани сеҳр ва ҷоду бо адёни Илоҳӣ ба муқобила пардохтааст. Сипас ба мутуни фикрӣ, фарҳангӣ ва илмӣ умматҳои Паёмбарон нуфуз карда ва даст ба таҳрифи онҳо бурдааст. Беҳтарин роҳ низ барои Паёмбарони Худованд ҳамон мӯъҷизаҳои буда ки ба изни Худованд анҷом меоданд то сеҳри соҳиронро хунсо кунанд ва қудрату ҳаққонияти Худовандро барои мардум нишон бидиҳанд. Ҳанӯз ҳам ҳамон раҳбар ва ҳамон ҷараён боқӣ мондааст ва анҷуманҳои махфии шайтонӣ бештар тавлид шудааст ки машҳудтарини онҳоро метавон илҳами ва фрумосунурӣ ном бурд ки ҳатто бо сароҳати бисёр иқро карда ки аз дербоз то кунун раҳбарии анҷумаи ҷаҳон ҳазор солаи қобилисимро мудирӣ кардааст. Бар ин асос, ҳамон андешаи Мансури Ҳошимиро дорем ки меғоянд:

<<Ин ба он маъност ки шайтон, раъиси бузург ва сардамдори аслии низоми султа ва сармоядоре дар ҷаҳон аст ва бештари асҳоби қудрат ва сарват дар қанори нерӯҳои ҳабиси шайтонӣ, сарқарғони ӯ дар ҷаҳон ҳастанд ки тавассути ӯ аз миёни инсонҳо ва ҷинниён, истиҳдом шудаанд то мардум, ин қарғони беҳабар ва содалувҳро барои арбобашон ба қор водоранд. Ин як сухани сариҳ ва содиқона аст, бе онки қиноя ё тамсиле дар он бошад.>> (с 202 ва 203)

Ҳамчунонки дар оғоз низ барои муқобила бо ин систем, эшон дар китоби арзишманди <<Бозгашт ба Ислому>> мефармояд:

<<Дар ин миён, ҳизби шайтон, қудратмандон ва сарватмандоне ҳастанд ки бо ӯ ҳамақида ва ҳамқоранд ва дар ростӣ таҳаққуқи аҳдофи ӯ дар ҷаҳон ба аъзоӣ таъмин қудрат ва сарваташон, ба гунаи ҳамоҳанг ва созмонёфта, меқӯшанд ва ҳазина мекунанд ва ҷунуди ӯ, ҳамаи донишмандон, нависандагон, муфтақирон, шоёирон, ҳонандагон, бозигаро, варзишқорон ва қасоне ҳастанд

Ишороти китоби <<Бозгашт ба Ислому ба анҷуманҳои махфӣ

ки ҳар як ба наҳвӣ аз анҳӯ, ба густариши моддагарой ва масрафзадагӣ дар ҷаҳон мепардозанд ва фарҳанги илҳодии ғарбиро ба унвони фарҳанги расмӣ ва меъёр, ба миллатҳои озод ва мустақилле аз қабилҳои мусалмонон таҳммил мекунанд. Онон ҳамагӣ ҳизби шайтон ва ҷунуди ӯ ҳастанд ки барои ӯ кор мекунанд ва аз ӯ музд мегиранд; Чи бидонанд ва чи надонанд. Рӯшан аст ки муқобила бо онон ва низомии шайтонии ҳабисе ки дар тӯли ду қарни гузашта бар ҷаҳон ҳоким сохтаанд, зарурӣ аст; Зеро он ба нобудии табақоти маҳрум ва мустазъаф ки аксарияти ҷавомеъро ташкил медиҳанд, меанҷомад, дар ҳоле ки пас аз нобудии онон, табақаи қудратманд ва сармоядор низ боқӣ намонанд; Чароки табақоти маҳрум ва мустазъаф, неруӣ кор ва зомини бақои қудрат ва сармояи инонанд ва бо ин васф, нобудии онон ба нобудии инон меанҷомад ва ин ба маънои нобудии кулли башарият аст ки ҳадафи ғояи шайтон шумурда мешавад.

Дар ин миён, танҳо роҳи муқобила бо ҳизби шайтон ва ҷунди ӯ ки барои нобудии худ ва дигарон мекӯшанд, ташкил, тавсия ва тақвияти ҳизби Худованд ва ҷунди Ӯст; Чароки ҳолики ҷаҳон, Худованд аст ва Ӯст ки маншаъи адолат аст ва бо ин васф, ҳокимияти Ӯ бар ҷаҳон, ба таҳаққуқи адолати ҷаҳонӣ ва эҳқоқи ҳуқуқи табақоти маҳрум ва мустазъаф меанҷомад ва рӯшан аст ки ҳокимияти Ӯ бар ҷаҳон, аз тариқи таҳаққуқи ҳокимияти халифаи Ӯ бар ҷаҳон айният меёбад ва таҳаққуқи ҳокимияти халифаи Ӯ бар ҷаҳон, ба қобилият ва тобеъияти иддаъи кофӣ аз сокинони ҷаҳон, наёзманд аст; Чароки ҳеч ҳокимияте бар ҷойе, бидуни қобилият ва тобеъияти иддаъи кофӣ аз сокинони он, мумкин нест ва ин воқеъияти махсус ва муҷарраб аст. Аз ин рӯ, ташкил, тавсия ва тақвияти ҳизби Худованд ва ҷунуди Ӯ, аз тариқи даъвати сокинони ҷаҳон ба қабул ва тобеъияти ҳукумати халифаи Худованд ва муттаҳид ва ҳамоҳанг сохтани онон дар баробари ҳизби шайтон ва ҷунди ӯ, имконпазир аст; Чароки лозим аст қудратмандон

Ишороти китоби <<Бозгашт ба Ислому ба анҷуманҳои махфӣ

ва сарватмандоне дар ҷаҳон, хусусан аз миёни мусалмонон, ҳокимияти Худоёдро бар ҳокимияти шайтон ихтиёр кунанд то бо қудрат ва сарвати худ, дар баробари қудрат ва сарвати ҳизби шайтон, биистанд. Онон метавонанд бо узвият дар шабакаи махфӣ, иттиҳодӣ ғайри расмиро барои ҳифзи манофеъи маҳрумон ва мустазъафон дар ҷаҳон ва кӯмак ба таҳаққуқи ормони Ислому ва ҷилавгирӣ аз таҳаққуқи ормони шайтон, эҷод кунанд ва аз ҳар ғайриятӣ фарҳангӣ, сиёсӣ ва иқтисодӣ ки зиддияте бо шайтон ва ғайридае барои Ислому дошта бошад, ҳимоят намоёнд. Дар ин росто, онон метавонанд ба суратӣ созмонёфта, ҳар касе ки дар ғӯшае аз ҷаҳон, ба наҳви аз анҳое дар хидмати ормони Ислому қарор дорад ва доништа ё нодоништа барои он судманд астро шиносӣ ва бо худ муртабит кунанд ва ба ин тартиб, шабакаи худро гузардатар ва вобастагони худро бештар созанд. Донишмандон, нависандагон, муфтакирон, шоёирон, хонандагон, бозигарон, варзишкорон ва ба таври кулли, ҳамаи касоне ки метавонанд ба эътибори ташаххус ё шӯҳрати худ, таъсири қобили таваҷҷуҳ бар ғӯҳе аз мардум дошта бошанд, метавонанд таҳти назорати онон қарор гиранд ва дар сурати ҳамсӯй бо онон, аз ҳимоятҳои иқтисодӣ, сиёсӣ ва таълимотӣ онон бархурдор шаванд ва ҳатто дар сурати тамоюл, ба узвият дар шабакаи онон дароянд; Ҳамчунонки лозим аст дар сурати адами ҳамсӯй бо онон, ба мушкилоти фаровоне дучор шаванд ва дасти кам дар қори худ ба мувафакқияти ҷаҳоне даст наёбанд; Чунонки Худоёнд фармудааст: **﴿مَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا﴾** (Бақара/194) <<Пас ҳар кас бар шумо таъаддӣ кард пас бар ӯ таъаддӣ кунед ба он сон ки бар шумо таъаддӣ кард>>! Ин ба маънои эҷоди як шабакаи ҷаҳонии Илоҳӣ дар баробари як шабакаи ҷаҳонии шайтонӣ аст ки танҳо роҳи мумкин барои дафъи шарри он ва таҳаққуқи заминаи ҳокимияти Худоёнд бар ҷаҳон аст ва ин қоре аст ки ман барои анҷоми он талош мекунам.>> (с 204 ва 205).

Ба ин асос, зарурӣ ба назар мерасад ки бо муъаррифии ҳар ҷи

Ишороти китоби <<Бозгашт ба Ислом>> ба анҷуманҳои махфӣ

бештари ин системи шайтонӣ (илуминотӣ, фрумосунурӣ, коболо ва ...) ва аҳдофи он барои аз байн бурдани Исломи ҳолис ва барпойии як системи шайтонӣ таҳти фармонравоии шайтон, бар асоси ишороти рӯшангари ҷаноби аллома дар китоби <<Бозгашт ба Ислом>>, барои бедории мусалмонони ҷаҳон ва рӯшан шудани азҳони онҳо дар ин бора кӯшиш кард.

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислом»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Ҳуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Давои назар
боло

Саҳифаи фејбуки
пайгоҳ

Саҳифаи гузаштҳои
пайгоҳ

Саҳифаи канал
телеграмми пайгоҳ